

MOŽDA NA IZVORU

Vlado Lozić

Ako prođeš mimo izvorâ, zaustavi se na rijekama suzâ!

Na grcajima ćeš naučiti što je to bilo prolaza, ostavljenog, zajedničkog, izgubljenog. Tad ćeš u svakom oku nazreti i početke, i pokrivala, džepove i zlato. O porukama kostiju i toplini žilnih snaga nigdje i nikad nećeš naći sjenâ. U radosti sve će se naći zajedno kao nad objednim stolom, ili ognjicom zajedničkog susreta i riječi.

Možda ću se osloboditi i imena, doprinosâ ruku i šapata svega čovjekova bogatstva?

Opet se moram vratiti, ili: vraćati preda nj i gledati ga. I tako ću moći bivati zajedno, nedaleko jedan od drugoga. Je li to ono što zovem *ognjište* ili njegovo bogatstvo, otac i njegova koljena, ili je to onaj kojemu ni ime ne mogu protepati, iz neznanja i nemoći, koji daje da jesam, u blizini drugih, posve sâm s riječju a bez nje, nijem, na putu svih staza čovjekovih upućivanja, na rubu čovjekovih skutâ i grobnog nasljeđa? Ako na vrhu ne nađeš mir, onda zovi zoru beskrajâ i skupljaj njezino bogatstvo. U toj stvarnosti o majci nećeš naći nikakva traga. Ona u tom kraju nema koljena, ni riječi, ni krvi.

Ni danas ne znam s čim polazim na put: ni s izvorima, ni pragovima-simbolima, međašima svega tuđega i nepovratnog.

Kao da se bezuvjetno gubi sve čovjekovo blago ili ono što mu sličî. Ne nastavlja li se ono tek onda kad svega nestane?

Da mi je stâti izvan sebe, možda negdje blizu mira i vidjeti što čovjek nosi. Nosi li on samo vrstu izvora opstojanosti, ili je već zaražen onim što i sam nosi: balastom čovjekove naravi, propustima, pohlepom za različitim bogatstvima, samim životom?

Nije li i život prije smrti pravi život? Možda i nije? Možda je on samo predigra? Sigurno ga nalazim već sada u tebi, koji si obilježen čovjekovom puti, darujući svoja bogatstva, ne bi li, pohranivši život, našao radost za njega, ušao u odnose i stanja, kojima nikad neću moći doći na kraj, u životu koji me već sada iznenađuje, zajedništvom darivanja, onkrajnosti radosti što nisam sam, u bogatstvu bivanja, spoznaji čovjeka i raznih drugih biti.

Steknem li svojim trudom bogatstvo koje crvi rado i lako izgrizaju, tada ću sigurno znati kad i gdje sam bio kod kuće!